

Race, og hvis dette kunde lade sig gjøre, meente man, at det vel kunde være et saadant Forsøg værd. Det var denne Tanke, som laa til Grund for Loven af 1852. Naar man saa spørger: Hvorledes skulde saa dette Forsøg finde Sted, vil det ogsaa findes, at dette var udtrykt i Loven, idet man sagde, at det skulde skee derved, at man søgte at finde de Levninger, som endnu maatte være tilbage af Heste fra det ældre Stutteri, og dernæst deels ved at samle disse og deels ved at krydse dem med Fuldblodsdyr, haabede man at tilveiebringe, vel ikke den frederiksborgske Hest, men dog en Hest, der stod denne saa nær, at den vilde blive tjenlig for vor Brug, og tillige antog man at kunne fremkalde en saadan Hest i constante Former. Det var denne Paastand, som kom frem, og det var denne Tanke, som skulde gjenneføres i de 10 Aar, hvori Loven tillod Stutteriet at eksistere. Saaledes blev ogsaa Tingene sat i værk og begyndte ude paa det frederiksborgske Stutteri. Og, mine Herrer, jeg vil her ligefrem sige, at jeg dengang havde en ikke ringe Deel i, at dette Resultat kom frem, fordi det forekom mig, efter alle de Vidnesbyrd, jeg har kunnet faae, at det virkelig var et Formaal, man ogsaa kunde offere Noget for at naae. Jeg har derfor ogsaa siden fulgt, hvad der er skeet paa Stutteriet, med Opmærksomhed, og jeg kan føie til, med et ingenlunde uventligt Sind, og dersom Maalet kunde være naaet, mener jeg endnu, at det vilde have været gavnligt for Landet. Men, mine Herrer, det viste sig snart, at den Bet, ad hvilken man dengang eftertragede dette Maal og havde ventet at kunne naae det, ikke førte til Maalet. Vel fik man flere Heste af den ældre frederiksborgske Race, og tildeels gode Heste, og man frembragte ogsaa Afkom af disse, deels mellem hverandre og deels ved Krydsning baade med Fuldblod og ogsaa med Yorkshire Heste, men der var ikke gaaet mange Aar, inden man fik Strupler ved Sagen og fandt, at det ikke mere kunde gaae paa denne Maade, og jeg troer, saavidt jeg erindrer, at ikke mere end Halvdelen af Perioden var forbi, inden man begyndte at indføre fremmede Blod

i dette Stutteri, Blod, som hverken var frederiksborgskt Blod eller Fuldblod. Dette vedblev man nu at gjøre i nogle Aar, og da Perioden saa var udløben, var man kommen til det Resultat, at dette fremmede Blod heller ikke var det, som man skulde have. Derpaa forelagde man Sagen for Rigsdagen, og nu stillede Sagen sig saaledes, at man ganske naturligt maatte sige: Dette Maal have vi ikke naaet, men nu have vi faaet en anden Overbeviisning, nu ere vi overbeviste om, at det, der egentlig fordres, er, at man skal indføre Arabere. Under denne Paastand var det, at Loven af 23de Januar 1862 blev vedtaget i Rigsdagen. Naaget det ikke ligefrem træder frem af Lovens Text, findes der dog tydelige Spor deraf i selve Loven, og Forhandlingerne give et udførligt Vidnesbyrd om, at den Opgave, som Ministeriet dengang paatog sig, var at indføre Arabere og ved Hjælp af dem, ved deres Krydsning med de bedste Dyr, der fandtes i Stutteriet, samt med andre gode, danske Heste, som man kunde faae, at tilveiebringe en ny frederiksborgsk Race. Nu blev dette altsaa gjort, og der blev bevilget mange Penge til Indkjøb af Arabere. Som bekjendt, fik vi imidlertid ingen Arabere, men derimod Berbere, og nu skulde altsaa dette Spørgsmaal paany for. Regjeringen kom imidlertid ikke til Rigsdagen med Forlangende om Penge til Arabere istedetfor de Berbere, som man havde faaet og ikke kunde bruge, og jeg kan ikke negte, at jeg dengang fandt det consequent, at Rigsdagen sagde: Vi vilde nu ikke mere vide Noget af dette at sige, I have nu ført os ind paa saamange forffjellige Maner, og vi ere blevne fæde af bestandig, naar 4 à 5 Aar ere gaaede, at komme ind derpaa igjen; derfor fandt jeg, at det var consequent af Rigsdagen, at den i 1865, voterede et Lovforslag om, at Frederiksborg Stutteri skulde nedlægges. Smidlertid har jo den høitærede Minister en anden Anskuelse; han har nu faaet den Tanke, at man skulde kunne tilveiebringe den gamle frederiksborgske Race paa en noget forffjellig Maade, nemlig ved fornemmelig at støtte sig til indfødte Heste og særlig saadanne, som havde noget af det ældre frederiksborgske Blod